

कृताभिमर्शमनुमन्यमानः

सुतां त्वया नाम मुनिर्विमान्यः ।

मुष्टं प्रतिग्राह्यता स्वमर्थं

पात्रीकृतो दस्युरिवासि येन ॥ ११६ ॥

शारद्वतः । शार्ङ्गर्व । विरम त्वमिदानीं । शकुन्तले । वक्तव्यमुक्त
मस्माभिः । सो ऽयमत्रभवानेवमाह । दीयतामस्मै प्रत्ययप्रतिवचनं ।

शकुन्तला । अपवार्य । । इमं अवत्यन्तरं गदे तारिसे अणुराह किं
वा सुमरिदेण । अत्ता दाणिं सोअणीओत्ति ववसिदं । प्रकाशं । अज्ज
उत्त । इत्यर्थोक्ते । संसइदे दाणिं परिणह ण एसो समुदाआरो ।
पोरव । ण जुत्तं णाम दे तह पुरा अस्समपदे सहावुत्ताण
हिअअं इमं जणं समअपुव्वं पतारिअ ईदिसेहिं अकबरेहिं पच्चा
चक्खिडुं ।

राजा । शान्तं पापं ।

व्यपदेशमाविलयितुं किमीहसे जनमिमं च पातयितुं ।

कूलंकषेव सिन्धुः प्रसन्नमम्भस्तटतरुं च ॥ ११७ ॥

शकुन्तला । होडु । जइ परमत्यदो परपरिग्गहसङ्किणा तुह
एव्वं पउत्तं । ता अहिस्माणेण इमिणा तुह आसङ्कं अबणइस्सं ।

राजा । उदारः कल्पः ।

शकुन्तला । मुद्रास्थानं परामृश्य । हृद्दी हृद्दी । अङ्गुलीअअसुष्णा मे
अङ्गुली । इति सविषादं गौतमीमवेक्षते ।

गौतमी । एणं दे सकावदारब्भत्तरे सचीतित्थसलिलं वन्दमा
णाह पब्भटं अङ्गुलीअअं ।

राजा । सस्मितं । इदं तत्प्रत्युत्पन्नमिति स्त्रैणमिति यदुच्यते ।